

Rădăcini trupești

Ionutz21

Din trupul meu cândva vor prinde glas
Atâtea chipuri pline de robie.
Voi fi trăit privind întâiul pas,
Pe care-l fac zâmbind pe-aceeași glie!?

Vor fi stăpâni pe trupul meu ascuns,
Sub umbra de măslin ce zace-n poartă?
Acolo unde ploaia a pătruns
Și m-a spălat de călduroasa soartă!?

M-or aminti prin hore sau bățai,
Prin sărutări fierbinți furate-agale...
De nopțile scăldate-n ochii tăi —
Când te strigam cu patimă din vale.

Sau nu le va păsa de-al lor bătrân,
Iar gliei îi va pune foc de-ndată?
Și vor uita că omul e stăpân,
Pe mintea care-a sărăcit la poartă!

Eu sper să moștenească gândul meu.
Loialitatea nu cerșește milă!
Pământul sfânt e dat de Dumnezeu,
La fel ca și lumina din pupilă!

Georgian Ionuț Zamfira 26.08.2021